

ere af lignende Beskaffenhed. Skønt jeg altsaa ikke kender Tegninger og Planer og følgelig ikke kan dokumentere, at saa og saa meget kan der spares der og der, kan jeg derfor alligevel ikke andet end yde Udvalgets Flertal min Tak for, at det har sin Opmærksomhed henvendt paa det dyre Byggeri og ser at faa det bragt ned til normale og passende Summer. Jeg fik ogsaa det Indtryk, at den højtærede Minister mente, at det lod sig gøre at faa bygget i Sommer for den Sum. Han talte om Reduktioner og Forandringer af Planen, og det er jo muligt, at det kunde gøres foruden Skade, men det er ogsaa muligt, at der efter den foreliggende Plan kan spares saa meget, at der kan bygges solidt og forsvarligt for de Penge, Flertallet ønsker, der skal bevilges dertil.

Foruden disse 3 Ændringsforslag er der et andet, som jeg, da jeg nu har Ordet, ønsker at sige et Par Ord om. Det er meget lille, men har efter min Mening ikke ringe Betydning. Det er Ændringsforslag Nr. 5. Jeg har for 3—4 Aar siden været med til her i Salen at hævde, at disse gamle 1ste Klasses Skovløbere burde forfremmes. Jeg har ikke mindre end 4 i min Kreds. Jeg maa for det første bringe den højtærede Landbrugsminister min Tak for, at dette Forlangende er delvis efterkommet. Jeg maa ganske vist beklage, at en af disse Skovløbere bliver tilbageholdt, og efter hvad Betænkningen viser, er der ikke stor Sandsynlighed for, at han nogen Sinde bliver forfremmet. Jeg beklager det saa meget mere, som han er — ikke en gammel Mand, men dog noget op i Aarene og har betjent sin Skovpart i en længere Aarrække. Men jeg ser, at der angives som en af de væsentligste Grunde for ikke at forfremme ham, at Manden lider noget paa Hørelsen, og jeg skal indrømme, at helt urigtigt er dette ikke. Virkelig tungtør er han ikke, men af de meget lydøre er han ganske vist heller ikke. Selvfølgelig er det umuligt for en Rigsdagsmand at danne sig en bestemt Mening om, hvorvidt en bestemt Mand egner sig til Forfremmelse eller ikke, og jeg skal derfor heller ikke gaa i Rette med den højtærede Minister, fordi der staar i Betænkningen, at han ikke egner sig til Forfremmelse.

Den ærede Minister har imidlertid foretaget noget, som, da jeg opdagede det i Efteraaret, faldt mig tungt for Brystet, fordi det kommer ind under det Begreb, man maaske nok, uden at blive angreben af Formanden, kan kalde Fedteri. Denne Opsynsmand skulde forflyttes, hvad der

maaske ikke er stort at sige til, men af den meget lille Løn, som disse Skovløbere faa, kun 300 Kr., skulde 100 Kr. trækkes fra. Det forekom mig, da jeg saa det, at det var næsten at give den Mand en Straf, at sige til ham: Vi flytte dig hen i et andet Hus, og samtidig tage vi en Trediedel af din Løn bort. Manden beklagede sig til mig. Jeg ved ogsaa, at han, som det omtales i Betænkningen, indgav et Andragende til Ministeriet om at beholde sin Løn, og det er heldigvis nu efterkommet. De 100 Kr. spille jo ikke en saa meget stor Rolle for Manden og endnu mindre for Staten, men det Princip, som laa i det, at en Mand, der havde tjent i mange Aar, skulde have sin Løn afkortet, synes jeg, saa lidt underligt ud. Skønt jeg beklager, at Manden ikke kunde forfremmes eller ikke blev forfremmet til Opsynsmand eller Skovfoged, vil jeg dog nu bringe Ministeren og Udvalget en Tak for, at Ændringsforslaget er kommet frem og anbefalet af hele Udvalget, og forhaabentlig vil det da ogsaa blive vedtaget her i Tinget.

Pinstrup: Under skarp Konkurrence med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) optræder det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) stadig her som Husmændenes Talsmand og henvender da ofte sin Tale til mig. Det har han ogsaa gjort i Dag, og det skal være mig en Fornøjelse at give det ærede Medlem den Besked om denne Sag, som han trænger saa haardt til at faa. At det ærede Medlem skulde kende hele det store Arbejde, der gøres ude i Landet for Landbruget og specielt det mindre Landbrug, vilde det efter det ærede Medlems Livsstilling være urimeligt at forlange, og hertil kommer, at ingen kan være i Tvivl om, at hans Interesse for disse Spørgsmaal afgjort er af politisk Art, medens min Interesse afgjort er af landøkonomisk Art som den, der har været med i dette Arbejde, og hvis Interesse gaar i Retning af at bevare vor Landbostands Indflydelse og økonomiske Uafhængighed.

Det ærede Medlem talte navnlig om Administrationen af Kursusbevillingen, der i Aarenes Løb er vokset til 54,000 Kr., navnlig efter Krav ovre fra Jylland, hvor det viste sig, at Interessen for disse Kursus var saa stærk, at de tidligere Bevillinger havde været aldeles utilstrækkelige, og vi navnlig derovre fra have søgt om at faa Bevillingen forhøjet og derved ere naaede op til det nævnte Beløb. Nu vil det ærede Medlem fra Ringsted hævde, at dette Be-